Neurális hálózatok alkalmazása hazai vízminőségi vizsgálatok során

Csábrági Anita¹, Molnár Sándor¹, Tanos Péter¹, Kovács József², Szabó István¹, Molnár Márk³ ¹Szent István Egyetem, Mechanika és Géptani Intézet, Gödöllő

² Eötvös Loránd Tudományegyetem, Általános és Alkalmazott Földtani Tanszék, Budapest

³ Szent István Egyetem, Közgazdaságtudományi, Jogi és Módszertani Intézet, Gödöllő

Bevezetés

Az utóbbi évszázadban a növekvő ipari és mezőgazdasági tevékenység, az urbanizáció hatása következtében természetes vizeink ielentős szennyeződéseknek, antropogén terheléseknek (emberi tevékenység által okozott hatások) vannak kitéve, melyeknek során vizeink fizikailag leírható ökológiai állapota (pl. átlátszóság (turbiditás), zavarosság, fényklíma, áramlási sebesség, hőmérséklet stb.) az eredetitől eltér, drasztikusan megváltozik. Ezek a mesterséges, külső hatások, folyamatok általában pontforrás eredetűek vagy diffúz szennyeződések. Első típusra az ipari tevékenységből származó nehézfém-szennyeződések (pl. tiszai cianidszennyezés, [1]), a nagyobb városok kommunális szennyvízbevezetése, olajvezeték meghibásodása miatti talajvízszennyezés nyújtanak példát. Az utóbbi esetre példa a nitrogén és foszforvegyületek beáramlása a műtrágyák használata során, szabálytalan hulladéklerakóból talajvízbe mosódó mérgek, mint például mikroműanyagok (5 mmnél kisebb, a természetbe kerülő műanyagdarabok) beáramlása a vízbe [2]. Ez utóbbi szennyeződés nagy veszélyforrás, megelőzni szakszerű hulladékkezeléssel, a műanyagok minél nagyobb százalékának újrahasznosításával lehetséges. Ezen kívül antropogén terhelésnek tekinthető még a természetes vizek "túlhasználata", mely a vizek kiszáradásához vezethet, a vízerőművek, duzzasztók alkalmazása, mely jelentősen megváltoztatja a folyók vízhozamát [3], illetve az atomerőművek hőszennyezése.

Ezen antropogén hatások megfigyelése és ellenőrzése szempontjából nagyon fontos a monitoring rendszerek (ellenőrző-megfigyelő rendszer) megfelelő kiépítése. A monitoring rendszerek egyik fő célja a víz szenynyezettségének ellenőrzése és ezáltal a víz minőségének megőrzése úgy, hogy mind térben, mind időben megfelelő mérési adatokat nyújtsanak, és mindezt a lehető legnagyobb költséghatékonysággal tegyék. Ezeknek a feladatoknak a támogatására született meg az Európai Unióban a Víz Keretirány-

elv (VKI, 2000/60/EC), amely jelenleg is megszabja a vízminőség-védelem célkitűzéseit és előírásait Európában. A monitoring rendszerek létrehozásának és üzemeltetésének alapja a megfelelő mintázási stratégia kiválasztása, amely során I) meg kell határozni a mért paramétereket; II) a megfelelő mérési pontokat (térbeliség); III) a mintavétel gyakoriságát (időbeliség) a megfelelő reprezentativitás érdekében [4]. Ugyanakkor a rendszeres, jól működő, megfelelő mintavételi stratégiát alkalmazó mérési, monitoringrendszer nem elég, szükség van az adathalmaz megfelelő szintű feldolgozására, adatelemzésre. Ha a folyamatosan mért vízminőségi adatokból előrejelzéseket, illetve a paraméterek között bizonyos összefüggéseket szeretnénk kinyerni, akkor becsléseket célszerű végezni, amely a vízminőséggel foglalkozó szakemberek számára hatékony segítség a döntéstámogató rendszerek működéséhez.

Az utóbbi évtizedekben ugrásszerűen megnőtt a mesterséges neurális hálózatok alkalmazása a vízminőségi változók becslésére mind a tavakban, mind a folyókban egyaránt a neurális hálózatok előnyei miatt, hiszen nagy mennyiségű mérési adat feldolgozására képes, jó általánosítóképességgel rendelkező nemlineáris modellek [5].

A legtöbb neurális hálózatokkal való alkalmazás a természetes vizek oldottoxigénkoncentrációját (DO) becsüli, mivel ez az egyik legfontosabb vízminőségi paraméter az élővizekben, és ez az egyik meghatározó mutatója a felszíni vizek ökológiai egyensúlyának.

A rengeteg, neurális hálózatokkal vízminőségi paramétert becslő kutatás közül néhányat sikeresen alkalmaztak abban az esetben is, amikor egy tó oldottoxigén-koncentrációját becsülték szennyezett [6], illetve erősen szennyezett, eutróf (sok tápanyagot tartalmazó) tavakban [7]. Az DO paraméteren kívül még másik három paramétert - klorofill-a, összes foszfor és Secchi-átlátszóság – is becsültek eutróf tavakban [8,9], mivel ezen paraméterek alapján számítják ki tavakban a Carlson-féle eutróf indexet. Van példa szennyezett folyók vizsgálatára is: erősen szennyezett, hipoxiás (oxigénhiányos) kínai folyó (Wen-Riu Tang) nyolc mintavételi pontján mért adatok segítségével a folyó DO-szintjét becsülték [10] négyféle modellel. Szintén szennyezett folyót (Karoon, Irán) vizsgáltak sikeresen háromféle modellel, 8 bemenő paraméterrel 17 év adatsora alapján háromféle kimenetet – kémiai oxigénigény, biológiai oxigénigény és DO becsülve [11]. A törökországi, szennyezett Melen folyó biológiai oxigénigényét becsülték 11 állomás adataiból többrétegű perceptront használva [12]. Nem találtunk viszont olyan vizsgálatot, amely vízerőmű, duzzasztó vagy atomerőmű közelében lévő mintavételi pont DO-szintjét vizsgálta volna neurális hálózatokkal.

Kutatásunk célja megvizsgálni, hogy az antropogén hatások, terhelések megnehezítik-e a dunai állomások oldottoxigén-koncentrációját becslését. Ehhez a vizsgálathoz a dunai mintavételi pontokon időbeli előrejelzést kívánunk megvalósítani, amely alapján meg tudjuk majd határozni, hogy zavartalan, illetve antropogén hatásoknak, terheléseknek kitett mintavételi pontokon mekkora hatékonyságnövekedést lehet elérni a kétféle neurális hálózattal a többváltozós lineáris regresszióval (MLR) szemben.

Anyag és módszer A vizsgált terület

A Duna Magyarország leghosszabb folyója, mely a németországi Fekete-erdőben ered, és 10 országot érintve gazdagon szerteágazó torkolattal ömlik a Fekete-tengerbe. Vízgyűjtőterülete 817.000 km², a folyó magyarországi szakasza 417 km hosszú, ahol az átlagos vízhozam 2 000 m³/s. A Duna bizonyos szakaszai UNESCO védelem alatt állnak (Duna-delta bioszféra Rezervátum, 1991, Budapest, Duna partok, 1987), mind gazdasági értelemben, mind vízellátási szempontból, és mint szállítási útvonal miatt is fontos folyó, jelentős gazdasági tényező, amely vízminőségének megőrzése kulcskérdés.

A magyar-szlovák határnál épült a Bősnagymarosi vízlépcsőrendszer, amely nagymértékben megváltoztatta a folyó ezen szakaszát. Ennek eredményeképpen a főmeder vízhozamának 80 százalékát elterelték a szlovák oldalra, és csak mintegy 400 m³/s vízhozamú szakasz hagytak meg a magyar területen. A folyó 1806 folyamkilométerénél (fkm) éri el a főmedret [3]. Még egy további említésre méltó létesítmény is befolyásolja a Duna vizét, ez pedig a MVM Paksi Atomerőmű (1525-1526 fkm), melynek hűtővize a Dunába folyik, ezáltal pedig növeli a folyó hőmérsékletét, ami csökkentheti a folyó oxigénbeoldhatóságát. A folyó magyarországi sza-

Átlag Állomás Mintaszám Paraméter Max. Min. Relatív szórás Q 5400 910 2363,19 0,41 -0.16 25,9 12,84 0,58 -0,29 T, 0.2 D11 154 pН 8,75 7,8 8,24 0,03 0,33 EC 530 272 377.62 0.25 0 16 DO 17,7 6,8 11,04 0,16 1 Q 5310 920 2346,74 0,40 -0,08 25,2 T_w 0.2 12.49 0.60 -0.34 <u>р</u>9 151 pН 8,85 7,75 8,26 0,03 0,25 EC 525 256 371.30 0.15 0.27 DO 15,5 11,20 7 0,14 1 Q 5130 618 1940,58 0,16 0.40 T_w 22,8 0 11,59 0,56 -0,58 D2 8.9 7.02 0.08 156 nН 8 13 0.03 FC 294 560 370.56 0,13 0.42 5,76 DO 14.03 9.82 0,16 1

1. táblázat Mohács, Fajsz és Győrzámoly adatainak alapstatisztikája a teljes vizsgált időintervallumra (1998-2003)

kaszán 12 mintavételi pont van (1. ábra). Ezek közül Mohácsot (D11, 1451,7 fkm) választottuk ki, mint "zavartalan" reprezentatív állomást, mivel ezt a mintavételi helyet nem befolyásolja egyetlen egy természetes (pl. mellékfolyó), illetve más, antropogén hatás (pl. vízerőmű) sem. A további két vizsgált mintavételi hely, Győrzámoly (D2, 1806, 2 fkm) és Fajsz (D9, 1507,6 fkm), melyek azonban "zavart" mintavételi pontoknak vehetőek, hiszen D2 az első mintavételi pont azután, hogy a Bős-nagymarosi vízlépcsőrendszer alvizi csatornája újra kapcsolódik a Duna főmedrével, míg a D9-es mintavételi pont a Paksi Atomerőmű után az első mintavételi pont.

Mintahalmaz

A dunai vizsgálathoz négy bemenő paramétert választottunk az DO-szint becslésére: vízhozamot (Q, m³s⁻¹), hőmérsékletet (T_w, °C), pH értéket és az elektromos vezetőképességet (EC, μ Scm⁻¹), melyek könnyen mérhető alapparaméterek. Az adatokat standardizáltuk a neurális hálók használata előtt. Mindhárom állomás vizsgálatánál a tanítóhalmaz az 1998-2002 időintervallumba eső adatok voltak, a 2003. évi adatok alkották a teszthalmaz elemeit, tehát időbeli előrejelzést adtunk mindhárom esetben [14].

Mindhárom mintavételi pontnál a bemenő paraméterek és a kimenet mért adatainak leíró statisztikái (1. táblázat) rámutatnak arra, hogy a relatív szórás alapján a legváltozékonyabb paraméterek a vízhozam és a hőmérséklet, a legstabilabb paraméter viszont a pH. Az is látható, hogy Mohács és Fajsz mintavételi pontok adatai között kis különbség van, míg Győrzámoly állomás adatai nagyon eltérnek az előző állomások adataitól. Mindez nem meglepő, hiszen Győrzámoly és Mohács között több mint 298 fkm van. A különbséget jól mutatja a vízhozam átlagértéke, mely Győrzámolynál majdnem 20%-kal, míg az átlaghőmérséklet közel tíz százalékkal kevesebb, mint Mohácsnál.

Alkalmazott modellek, kiértékelésük

Referenciamodellünk, a többváltozós lineáris regresszió (MLR) alkalmazása lehetővé teszi, hogy lineáris kapcsolatot állítsunk föl a függő és a többi független változó között egy lineáris modellt fölépítve [15].

A modellbe bevont független változók számának növelésével valószínűleg a becslés jósága nem romlik, így azt hihetnénk, hogy a legjobb modellt minél több független változó bevonásával kapjuk meg. Ezzel szemben az optimális modell létrehozásához meg kell határoznunk azon független változók minimális körét, melyek még érdemi hatással vannak a függő változóra, ezeket tekintjük szignifikáns változóknak. A szignifikáns változók listáját minden eredménynél megadjuk.

Becsléseinket a referenciamodellen kívül kétféle neurális hálózattal is elvégeztük, melyek MATLAB környezetében implementálódtak, mindkettő előrecsatolt architektúrájú, ellenőrzött tanítást megvalósító modellek.

A radiális bázisfüggvényes neurális hálózatoknak (RBFNN) három rétege van: egy bemeneti, egy rejtett és egy kimenő réteg [16]. A modellek tanításakor az első szakaszban a transzferfüggvényként alkalmazott Gauss-függvények paraméterei önszerveződő módon állítódnak be, majd a második szakaszban már ellenőrzött tanítást megvalósítva, iterációs eljárással lesznek meghatározva a rejtett rétegben lévő neuronok, illetve a rejtett és a kimeneti réteg közötti súlytényezők, torzítások [5].

Az általános regressziós neurális hálózatoknak (GRNN) négy rétege van: egy be-

2. ábra Mindhárom állomás esetén a teszthalmazra vonatkozó a) RMSE és b) R² értékek

meneti réteg, egy mintaréteg, egy összegző réteg és egy kimeneti réteg [17]. A modell tréningezéséhez nincs szükség iterációs eljárásra, hiszen a mintarétegben a neuronszám rögzített, így a bemeneti adatok csak egyszer áramolnak végig a rendszeren, és ezután már meg is kapjuk a modell végeredményét [5].

Mindkét modell futtatásához egyetlen paramétert kell megadni a szigma-faktort (σ), ezt a paramétert, illetve a radiális bázisfüggvényes neurális hálózatoknak a rejtett rétegben lévő neuronok számát minden eredménynél közöljük.

Mindhárom modell teljesítményének kiértékeléséhez két statisztikai mutatót alkalmaztunk, melyek az átlagos négyzetes hiba négyzetgyöke (RMSE) és a determinációs együttható (R²) [14].

Eredmények

Mohács (D11) adataival való vizsgálat során (2. ábra) az első, mind a négy bemenő paramétert alkalmazó MLR modell alapján két bemenő paraméter a vízhozam és a vezetőképesség kizárható, mert ezek a paraméterek 5%-os szinten nem voltak szignifikánsak. Ezen paraméterek nélkül, a második MLR modell és a magyarázó paraméterek is már szignifikánsak voltak. Az RBFNN háló a legjobb becslést a teszthalmazra vonatkozóan 0,26-os szigma-faktornál érte el, ekkor a rejtett rétegben lévő neuronok száma 18 volt. A GRNN modell alkalmazásánál a 0,3-as szigma-faktor értéknél kaptuk a legjobb becslést a tesztelő halmazra vonatkozóan. Mindhárom modellt összehasonlítva a GRNN modell nyújtotta a legjobb becslést a teszthalmazra vonatkozó RMSE értékek alapján.

Fajsz (D9) mintavételi pontot önmagában vizsgálva is két MLR modell készült. Az első a négy bemenő paraméter közül a vízhozam és a vezetőképesség paramétereket zárta ki, mert ezek a modellben nem voltak szignifikánsak. A második MLR modell e paraméterek nélkül készült, az így kapott modell minden paraméterre szignifikáns volt. Az RBFNN modell teljesítménye 0,12 szigma-faktor mellett volt a legjobb, ebben az esetben a rejtett réteg neuron száma 49 volt. Végül a GRNN modell 0,3 szigma-faktor esetében volt a leghatékonyabb. A három különböző modell közül ebben az esetben a RBFNN modell szolgáltatta a legjobb eredményt (2. ábra).

Győrzámoly (D2) mintavételi pont adataival való becslés esetén szintén két MLR modellt kellett alkalmazni. Az első MLR modell ebben az esetben a pH és az vezetőképesség paramétert zárta ki, így a második MLR modell e paraméterek nélkül készült. Az RBFNN modellt alkalmazva azt tapasztaltuk, hogy 0,28 szigma-faktor esetében adja a leghatékonyabb becslést, mely esetben a rejtett rétegben lévő neuronok száma 36 volt. A GRNN modell 0,5 szigma-faktornál volt a leghatékonyabb. A három modell közül a GRNN módszerrel készült modell bizonyult a leghatékonyabbnak (2. ábra).

A következőkben mindhárom állomás vizsgálata esetén a GRNN és az RBFNN modellekkel a teszthalmazra (2003-as év) kapott statisztikai mutatókat hasonlítjuk össze az MLR-hez viszonyítva (2. táblázat). A GRNN modell a tesztelő fázisban a becslést iellemző RMSE értékét a lineáris modellhez képest Mohács állomás vizsgálata esetén 30%-kal javította, míg Fajsz vizsgálata esetén csak 10%, Győrzámoly esetén pedig 13%-os az elért hatékonyságjavulás. Ha az RBFNN modellel kapott eredményeket nézzük, akkor az RMSE érték a tesztelő szakaszban 19%kal javult az MLR-hez képest Mohács adataival való becsléskor, ugyanez az érték Fajsz esetén 16, Győrzámoly esetén pedig csak 9%.

Ha a determinációs együtthatókat veszszük figyelembe, akkor szintén azt látjuk, hogy Mohács vizsgálata esetén a legjelentősebb, 80%-os hatékonyságjavulást értünk el a GRNN-nel a lineáris modellhez képest, míg Fajsz esetén 26, Győrzámoly esetén pedig 19%-kal javult a becslés. Az RBFNN modellel kapott R² értékeket megvizsgálva látható, hogy Mohácsnál a legnagyobb, 48%-os javulást értünk el, míg Fajsz esetén ez csak 23%, Győrzámoly esetében viszont 6%-os visszaesés tapasztalható az MLR modellel kapott eredményekhez képest.

Következtetések

Ha mind a három mintavételi ponttal történt vizsgálatoknak a neurális hálózatokkal a teszthalmazra vonatkozó RMSE és R² mutatóknak MLR-hez viszonvított értékeit összevetjük (2. táblázat), akkor azt tapasztaljuk, hogy a neurális hálókkal a zavartalan mintavételi pontban (Mohács) értük el a legszámottevőbb javulást a lineáris modellhez képest. A többi állomás vizsgálata esetén is jelentősen hatékonyabbak a neurális hálók, de nincs olyan nagymértékű teljesítményjavulás, mint hogyha csak a zavartalan pontot vizsgálnám. A zavart mintavételi pontok esetében a jelentkező antropogén hatás, zavarás megnehezíti a becslést. Győrzámoly vizsgálata esetében a közeli vízerőmű működtetése jelentősen manipulálja a vízhozamot [3,18], amely a teljes ökológiai rendszerre befolyást gyakorol [19], így a DO paraméterre is. Másrészt a Fajsz állomás vizsgálata esetében a közeli atomerőmű hűtővize – lokálisan ugyan – de befolyásolja a Duna hőháztartását és így hatással lehet az oldottoxigén-koncentrációra is [20]. Mindezek megnehezítik a DO előrejelzését Győrzámoly és Fajsz mintavételi pontokon. Természetesen nemcsak antropogén hatások, hanem természetes hatások (pld. mellékfolyók beáramlása) is megváltoztathatják egy folyó ökológiai állapotát egy adott mintavételi pontban, amit szintén fontos figyelembe venni különböző modellek alkalmazásánál.

Összefoglalás

Kétféle neurális hálózatot és a többváltozós lineáris regressziót, mint referenciamodellt alkalmaztuk a Duna egyik legfontosabb vízminőségi jellemzőjének, az oldott oxigén koncentrációjának becslésére. A kutatás során három mintavételi pont - Mohács, Fajsz és Győrzámoly – 1998-2003 között mért adataival vizsgálódtunk külön-külön, időbeli előrejelzést megvalósítva. A kapott eredményekből kitűnik, hogy mindkét neurális háló, különösen a GRNN és az RBFNN hatékony eszközök folyóvizek oldottoxigénkoncentrációjának becsléséhez. Azt is megállapítottuk, hogy a természetes és antropogén hatásoktól "zavartalan" mintavételi ponton, Mohácson sokkal nagyobb hatékonyságjavulás – 30% – érhető el a neurális hálózatokkal a lineáris modellel szemben, mint a másik két állomásnál, ahol antropogén hatások, terhelések nehezítik a becslést.

Kulcsszavak: antropogén hatások, General Regression Neural Network, oldottoxigén-koncentráció, Radial Basic Function Neural Network

Summary

In this paper two types of neural networks and as a reference a multivariate linear regression model is applied to estimate one of the most important parameters, the dissolved oxygen content of the river Danube. During the research data from three sampling locations - Mohács, Fajsz and Győrzámoly – was used for analysis separately for temporal forecasts. Results show that both neural networks (GRNN and RBFNN) are efficient tools for dissolved oxygen forecasts. It was learnt furthermore that in undisturbed sampling points free from natural and anthropogenic impacts (e.g Mohács) the gain in efficiency was significantly larger (30%) with neural networks than with the linear model unlike in other stations where anthropogenic disturbances and loads made estimation more difficult.

Keywords: anthropogenic impacts, dissolved oxygen demand, General Regression Neural Network, Radial Basic Function Neural Network

Lektorálta: Prof. Dr. Füst Antal

Köszönetnyilvánítás

Kutatómunkánkat a FIEK_16_1_2016_ 0008 azonosítási számú projekt támogatta.

2. táblázat A teszthalmazra vonatkozó RMSE és R² értékek aránya az MLR modellhez képest

RMSE	MLR	RBFNN	GRNN	R ²	MLR	RBFNN	GRNN
D11	100%	81%	70%	D11	100%	148%	180%
D9	100%	84%	90%	D9	100%	123%	126%
D2	100%	91%	87%	D2	100%	94%	119%

Irodalomjegyzék

[1] Soldán, P., Pavonič, M., Bouček, J., Kokeš, J. (2001): Baia Mare Accident – Brief Ecotoxicological Report of Czech Experts. Ecotoxicology and Environmental Safety, Vol. 49, pp. 255-261. DOI:10.1006/eesa. 2001.2070

[2] Lechner, A., Keckeis, H., Lumesberger-Loisl, F., Zens, B., Krusch, R., Tritthart, M., Glas, M., Schludermann, E. (2014): The Danube so colourful: A potpourri of plastic litter outnumbers fish larvae in Europe's second largest river. Environmental Pollution, Vol. 188, pp. 177-181.

[3] Kovács, J., Márkus, L., Szalai, J., Kovács, I.SZ. (2015): Detection and evaluation of changes induced by the diversion of River Danube in the territorial appearance of latent effects governing shallow-groundwater fluctuations. Journal of Hydrology, Vol. 520, pp. 314-325.

[4] Füst, A., Geiger, J. (2010): Monitoringtervezés és -értékelés geostatisztikai módszerekkel I. Szakértői véleményen alapuló, "igazoló" mintázás geostatisztikai támogatása. Földtani Közlöny, 140(3), 303-312. o.

[5] Haykin S. (1999): Neural Networks: A Comprehensive Foundation. 2nd ed. Prentice-Hall. Upper Saddle River, New Jersey

[6] Akkoyunlu, A., Altun, H., Cigizoglu, H.K. (2011): Depth-integrated estimation of dissolved oxygen in a lake. Journal of Environmental Engineering, Vol. 137, pp. 961-967.

[7] Ranković, V., Radulović, J., Radojević, I., Ostojić, A., Čomić, L. (2010): Neural network modelling of dissolved oxygen in the Gruza reservoir, Serbia. Ecological Modelling, Vol. 221, pp. 1239–1244.

[8] Chen, W.B., Liu, W.C. (2015): Water quality modeling in reservoirs using multivariate linear regression and two neural network models. Hindawi Publishing Corporation. DOI:10.1155/2015/521721

[9] Kuo, J., Hsieh, M., Lung, W., She, N. (2007): Using artificial neural network for reservoir eutrophication prediction. Ecological Modelling, Vol. 200, pp. 171-177.

[10] Ji, X., Shang, X., Dahlgren, R.A., Zhang, M. (2017): Prediction of dissolved oxygen concentration in hypoxic river systems using support vector machine: a case study of Wen-Rui Tang River, China. Environmental Science and Pollution Research International, Vol. 24(19), pp. 16062-16076. [11] Emamgholizadeh, S., Kashi, H., Marofpoor, I., Zalaghi, E. (2014): Prediction of water quality parameters of Karoon River (Iran) by artificial intelligence-based models. Int. Journal of Environmental Science and Technology, Vol. 11, pp. 645-656.

[12] Dogan, E., Sengorur, B., Koklu, R. (2009): Modeling biochemical oxygen demand of the Melen River in Turkey using an artificial neural network technique. Journal of Environmental Management, Vol. 90, pp. 1229– 1235.

[13] Csábrági A., Molnár S., Tanos P., Kovács J., (2017): Application of artificial neural networks to the forecasting of dissolved oxygen content in the Hungarian section of the river Danube. Ecological Engineering, Vol. 100, pp. 63-72.

[14] Csábrági A., Molnár S., Tanos P., Kovács J. (2019): Neurális hálózatok alkalmazása ökológiai rendszerek vizsgálatában. Mezőgazdasági Technika, LX. évf. 3. sz., 2-5. o.

[15] Draper N.R., Smith H. (1981): Applied regression analysis. Wiley, New York

[16] Poggio, T., Girosi, F. (1990): Regularization algorithms for learning that are equivalent to multilayer networks. Science, Vol. 247 (4945), pp. 978-982.

[17] Specht, D. F. (1991) A general regression neural network, IEEE Transactions on Neural Networks, Vol. 2, pp. 568-576.

[18] Klaver, G., van Os, B., Negrel, P., Petelet-Giraud, E. (2007): Influence of hydropower dams on the composition of the suspended and riverbank sediments in the Danube. Environmental Pollution, Vol. 148, pp. 718-728.

[19] Onderka, M., Pekárová, P. (2008): Retrieval of suspended particulate matter concentrations in the Danube River from Landsat ETM data. Science of the Total Environment, Vol. 397(1-3), pp. 238–243.

[20] Turnpenny, A.W.H., Coughlan, J., Ng, B., Crews, P., Bamber, R.N., Rowles, P. (2010): Cooling Water Options for the New Generation of Nuclear Power Stations in the UK. Env. Agency, Bristol.

[21] https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/ file/291077/scho0610bsot-e-e.pdf (megtekintve: 2016.12.03.).